

GOLWYNDAZIGGURATEN

— Ur illerns hjärnvindlingar 12

Bakgrund

Under den första mänskliga högkulturen under guldåldern restes en mäktig ziggurat med ett tempel till alla gudomar på toppen. Zigguraten låg vid bördiga områden nära Golwyndahavets kust. Enligt somliga vid den plats där människorna fick lära sig att skriva av gudomarna. Huruvida människorna var först med den här konsten jämfört med exempelvis taurokraterna och andra tidiga kulturer är ett evigt trötoämne bland de lärde liksom vem som byggde det första templet värt att kalla ett tempel som var helgat till alla gudomar.

Här ska präster och lärde återkommande ha stigit upp och kommit gudomarna nära och nått många insikter i musik, uppfinningar och annat lärt. Det sägs att Golwyndatemplet byggdes vid världens mittpunkt. Markeringen för detta är den så kallade Navelstenen som nedlades av gudomarna eller en lärd astronom, oklart vilket, vid världens mittpunkt. Stenen begravdes även till hälften ned i marken då punkten inte bara var mitten i horisontell ledd där de tänkande arterna lever utan även i alla led och då kanske främst uppåt mot sfärerna och ned i underjorden. Den markerar därför mitten för allting och alla riken vare sig de dödligas eller de odödligas. Vid foten av zigguraten ligger det mumifierade liket av Den store ökenkrigaren, en mytisk hjälte från guldåldern som skulle fått uppstiga till gudomarna men aldrig fick den möjligheten då kontakten med gudomarna bröts.

Tyvärr förlorades både templet på toppen och själva zigguraten under årtusendena som följde och när Golwyndahavet drog sig tillbaka till Golwyndasjön för att slutligen bara vara en enorm ravin tappades även dess ungefärliga plats bort. Många har sökt zigguraten i närheten av Golwyndaravinen men i princip ingen har insett hur stort det ursprungliga havet var och därmed inte ens kunna snubbla över några gamla zigguratuiner i sanden.

Golwyndazigguraten nu

Det sägs att det hos en vargfolksshaman hos en av vargfolksstammarna som befolkar en del av de krunska slätterna norr om Golwyndaravinen finns ganska god kunskap bevarad om utsträckningen norrut. På dessa slätter lever ett större antal vargfolksklaner i ett antal stammar i en hyfsat fredlig men starkt rivaliserande relation med varandra. Relationen med Krun är distanserad och en gång om året lämnar de över skatt till Saffransgardet och skattmästare från Krun vid en större handelsstad dit stammarna ibland reser för att handla. En del vargfolk tar även arbete som karavanvakter och -spejare. Vargfolksstammarna tillämpar som många kulturer kring Kopparhavet en inkluderande och juridiskt kraftig adoption, när adoptionen väl är godkänd av mottagande familj och andra lämpliga entiteter i stammen. En adopterad person är en fullvärdig medlem likväl som en en med blodsband (tänk romerska adoptioner under antiken). Detta har lett till att det i många stammar finns ett litet antal andra folk, främst illerfolk och svartalfer, som råkat illa ut eller blivit utstötta tagits upp som fullvärdigt adopterade medlemmar. Två av de mer kända medlemmarna av Niramstammen är Nasir och Nasirs shaman. Nasir tillbringade flera år på resa med de tre hjältar som återupptäckte/kommer återupptäcka Golwyndazigguraten ursprungliga placering och även återbördade/kommer återbörda Navelstenen dit. Han belönades av självaste kejsarinnan av Krun med hederstiteln alp och ämbetet beg och ansvarar nu för ett litet litet område vid Kruns norra gräns.

Okänt för de flesta är att den gamla slitna zigguraten Entemenanki en gång låg nära Golwyndahavets kust och ett stort centrum för de tänkande arterna. Zigguraten är det som finns kvar av Golwyndazigguraten och templet på dess topp. Det är dock känt att om någon återfann den stulna Navelstenen och återbördade denna till dess rätta plats i botten av Golwyndazigguraten skulle denna mötesplats mellan de dödliga och äldre, yngre, övre och undre gudomarna kunna återknytas över tid. Det skulle dock kräva både att någon fann stenen och platsen för zigguraten (Entemenanki). De präster och ceremonimästare som hedrar och bevakar Entemenanki vet att Den store ökenkrigarens lik ligger vid resterna av trappan upp på resterna av Entemenanki. Varje dag i soluppgången hedrar de Entemenanki och Den store ökenkrigaren. Tyvärr är kunskapen om vilken ziggurat- och tempelruin de verkligen skyddar okänd vilket gör att de inte kopplat jakten på Navelsten och dess återbördande till att återuppväcka Entemenanki, självaste Golwyndazigguraten, och därmed både ge Den store ökenkrigaren dennes belöning och kunna återknyta kontakten med gudomarna. Inne i templet stod ursprungligen en staty av en mušhuššu, Marduks djur. Mušhuššun håller ena tassan på en representation av Navelstenen eller jordklotet eller båda. Skulle någon återbörda Navelstenen till ruinen med rätt känsla i hjärt, rätt hedersbetygelser, rätt offer till gudomarna och med Entemenankis munkars välsignelse kommer zigguraten och templet åter visa sig i sin fulla prakt. Skulle någon bestiga zigguraten med Navelstenen och med ovan nämnda krav

uppfylla kommer de kunna gå ända upp till toppen och även träda in i templet. Väl där får statyn (som inte har tasserna på någon navelsten eller jordklot) liv och kommer fråga dem varför de är där. Om de med rak rygg, ingen kristen underdånighet, men tillbörlig respekt överlämnar Navelstenen till mušhušsun kommer denne ta Navelstenen och gräva sig ned genom tempelgolvet och ned i zigguraten ned till skarven vid markytan och placera stenen på dess rätta plats. Den store ökenkrigaren kommer då vakna till liv och medan hen går uppför ziggurattrappan återfår hen mer och mer av sin gamla levande kropp och vigör för att kliva upp på toppen i sin fulla glans. Väl på toppen slår han plötsligt ut vingar och lyfter och flyger iväg för att ansluta till de odödliga och slutligen motta sin belöning. När natten kommer syns en nytänd stjärna över zigguraten och templet. När navelstenshjältarna återvänt ned finns inte längre zigguraten kvar. Den fanns där endast tillfälligt i en glipa i tid och rum. Den nya stjärnan är dock kvar där i nutiden. Då denna blir en ny fixstjärna likt Nordstjärnan kommer den få betydelse för astronomiska mätningar och navigation (vissa stjärnor hade stor betydelse i vår värld för navigering, kalendrar med mera, så som Polstjärnan och Sirius).

Att hitta en ungefärlig position kräver dock enträgna studier i gamla bibliotek, bortglömda arkiv, återfinnande av arkiv, studier av högre matematik av mer mystiskt slag inriktad mot sfärernas musik och liknande väl värt en kampanj i sig. Den som lyckas med detta kommer av kejsarinnan av Krun tilldelas hederstiteln alp (stor krigare) och furstliga belöningar. Det kan mycket väl hända att en sådan här jakt hamnar i konflikt med en eller flera solriddare som letar efter Det stora soltemplet som såklart är det största och hedervärdaste i världen och rimligen ligger någonstans där högkulturer uppstod.